

fram for partiet

Mai
1973

Diskusjonsblad for Oslo/Akershus

fram for partiet

Diskusjonsblad for Oslo/Akershus

Mai
1973

Oppgavene i mai og juni :

FOR VALGFRONT VED STORTINGSVALGET TIL HØSTEN!

Slaget om et berdt samarbeid mellom partiene og grupperingene på venstresida står ikke lenger til å vinne. Offentlig blir vi i disse dager av representanter for Sosialistisk Valgforbund satt i en slags karantene - ennå er vi ikke helt fri for smitte! Bak dette ligger SF-ledelsens ønske om å begrense vår innflytelse på venstresida, samt det faktum at NKP og Kalheim-grupperingens illusjoner om at vi kunne vinnes for et sosialistisk enhetspart gikk opp i røyk i forbindelse med partistiftelsen.

Utviklinga til nå bekrefter til fulle riktigheten av Landsmøtets vedtak om valget - med ei annen linje ville vi forlengs vært spilt langt ut over sidelinja. Vi trenger nå en ny diskusjon av vår frontpolitikk i forbindelse med valget. Distriktsstyret vil gå inn for at det i Oslo og Akershus dannes en valgfront ved sida av SVF, som står for et likeverdig samarbeid mellom partiet og partiløse progressive!

Hvorfor ikke trekke vår egen liste eller stille rein partiliste ?

Positivt ved Sosialistisk Valgforbund er at det står for en politisk samling mot monopolene og imperialistisk politikk. Samtidig er det dominert av høyre-ledelsen i SF, og vil måtte legge seg til høyre i politikken. Dette kan bevirke ei oppdømming mot den bevegelsen til venstre som har preget de siste åra. Valgalliansen og planene om et sosialistisk enhetsparti betyr at SF-ledelsen langt på vei er i ferd med å vinne ledelsen over store deler av venstre-sida i Norge.

Å trekke lista eller stille rein partiliste er i denne situasjonen etter vår mening å kapitulere for denne utviklinga. Vi overlater dermed marka til SF, som lett vil kunne avgjøre spørsmålet om hvem som skal ha ledelsen på venstre-sida til fordel for seg.

Vår taktikk må derfor være : arbeide for en valgfront ved sida av dette valgforbundet. Sjøl om vi nå har begrensa muligheter til å vinne fram i bredden, er det fortsatt mulig for oss å bygge en front i djubden ved å trekke med et stort antall partiløse folk. Vi går inn for å bygge en demokratisk anlagt front med gode røtter i massebevegelsen. Dette er ingen umulighet for oss! I annet fall ser vi stor fare for at AKP blir isolert og at ledelsen overlates til udugelige folk.

For en demokratisk oppbygd front !

Vi ønsker en front som ikke er noe haleheng til partiet, men som står for et likeverdig samarbeid med en valgt sjølstendig ledelse der AKP ikke dominerer.

Vi ønsker en front som heller ikke er noe forkle for partiet, ei bredt sammensatt frontliste som fane mens partiorganisasjonen driver valgkampen. Fronten må bygges opp med demokratisk opplagte lokale koniteer, i distriktene, på arbeidsplassene, blant kulturfolk, idrettsfolk osv. Her er det viktig at partilaga raskt kommer inn i bildet!

Distriktsstyret vil derfor de kommende ukene for fullt gå inn for at en sann front kommer istand.

En sentral oppgave i forbindelse med valget, er nominering av partiets Oslo-liste. Sjøl om vi går inn for valgfront, er dette av betydning. At partiet nominerer egne lister i en god del fylker er en forutsetning for at partiet blir gitt høve til å delta i valgprogrammer i NRK. Samtidig vil vi sterk partiliste markere oss i det politiske terrenget. Derfor legges det i dette nr av FFP fram forslag til Oslo-liste fra nominasjonskomiteen, med sikte på nominering av den endelige lista i forbindelse med distriktsårsnotet i mai.

EKSTRAORDINÆRT ÅRSMØTE I DISTRIKTSORGANISASJONEN !

Siden årsnotet i oktober har distriktsorganisasjonen over fordobla antall partilag og på det nære dobla antall medlemmer! Samtidig byr tida fram til høsten på svært krevende oppgaver for distriktsstyret og hele distriktsorganisasjonen. Sjøl om vi mener DS til nå i hovedsaka har vært på høyden, ser vi det i denne situasjonen som umulig for det nåværende DS i fortsetninga å løse oppgavene på tilfredsstillende vis.

Derfor er innkalt ekstraordinært årsmøte på det tidligst mulige tidspunkt før valget etter 1.mai, for å velge et nytt sterkere Distriktsstyre.

Derfor er vi viktig oppgave for partilaga i mai å skaffe fram nye dyktige folk til DS!

oOoO

Forslag til partiliste ved Stortingsvalget i Oslo.

Folk har den siste tida spurt etter hver Oslo-lista blir av. Svaret er at uten en nominasjonsprosess der medlemmene deltar aktivt, er vi ikke istand til å sette opp ei fullgod partiliste i Oslo. Sjøl om noen partilag skal krediteres gode nominasjoner, er dette stort sett ikke gjort. Meninga var at dette skulle gjennomføres i mars. Denne planen falt i fisk, hovedsaklig på grunn av omorganiseringa av partilaga i denne tidsperioden.

Derfor trengs fortsatt en del tid før vi kan nominere den endelige lista, for at medlemmene skal kunne komme skikket ig inn i bildet. Vi legger her fram forslag til Oslo-liste. Allmenn kritikk av denne lista er vi lite interessert i - det vi trenger er konkrete forslag til forsterkninger! Medlemmer som har slike forslag, bes levere den inn til partilagsstyret snarest råd. Å få fram de beste forslaga fra hele distriktsorganisasjonen er et ansvar for hver og en av medlemmene.

En del "gode navn" som alt er foreslått, er ikke ført opp på lista av ulike grunner, hovedsaklig at det ikke har vært ønskelig å eksponere den som partimedlemmer. De kameratene som er ført opp i forslaget er stort sett ikke forespurt.

Foreløpig forslag :

- 3 -

1. Georg V[redacted], revisor.

Formann i Norges Skatterevisores Landsforening, avdeling 71.
Formann i Arbeiderkomiteen mot EEC.

2. Ellen P[redacted], husmor.

3. Turid P[redacted], sjukepleierske.

Formann i aksjonskomiteen på Ullevåll under sjukepleieraksjonen
- 72.

4. Pål S[redacted]n, jernarbeider.

Redaktør av Røde Fane.

5. Tor M[redacted], murer.

Styremedlem i Murernes Union.

6. Dagnar G[redacted], industriarbeiderske.

Tillitsmann NKL.

7. Tone F[redacted], lærer.

Formann i Oslo Krets av Norsk Lærerlag.

8. Geir N[redacted], scenearbeider.

Nestformann i Oslo Film og Teatertechnisk Forening. Klubbformann
ved Det Norske Teater.

9. Karleif H[redacted], lærling.

Formann i Yrkesskollelevenes og lærlingenes Interesseorganisasjon.

10. Elisabet A[redacted], sekretær.

Leder for lekeloderne i Oslo.

11. Toril B[redacted], litograf.

12. Arnljot B[redacted], forfatter.

13. Anne-Lise M[redacted], miljeuarbeider.

Formann i Norsk Miljeuarbeider Forening.

14. Arvid H[redacted], sjåfør.

Formann i Pakk- og Sjaførgruppa av Oslo Transportarbeider-
forening.

15. Tron Ø[redacted], forlagsleder.

SKAFF FRAM NYE DYKTIGE FOLK TIL DISTRIKTSSTYRET!

Om innstilling av kamerater til det nye DS fra nominasjonskomiteen.

Hva slags Distriktsstyre trenger vi?

Årsmøtet i oktober ifjor valgte et distriktsstyre som besto av de mest framskredne kameratene med sin viktigste arbeidsoppgave på distriktsplan. DS har av denne grunn hatt et stort antall medlemmer som har hatt sin hovedoppgave utenfor styret på ulike frontavsnitt. Dette har gitt DS et solid politisk nivå og bredde. Samtidig har det fungert for nye som et representantskap og redusert DS kapasitet.

Det nye DS bør i all hovedsak bestå av medlemmer som kan ha sine viktigste arbeidsoppgaver direkte i tilknytning til DS arbeid. Vi ønsker et DS som er istand til på legalt vis å velge nødvendige underutvalg (som et politisk og et organisasjonsutvalg) blant sine medlemmer. Dette tilsier et betraktelig større antall medlemmer enn det som nå fungerer. Vi har n.a.o. for oss et DS der medlemmene fungerer i underutvalg (politisk utvalg, organisasjonsutvalg, faglig og bypolitisk utvalg) og der hele DS sanles forholdsvis skjelden.

Hvilke oppgaver skal det nye DS løse og hva slags folk trengs?

Vi vil peke på at det nye DS vil bli stilt overfor en del spesielle oppgaver, fordi det sier en del om hva slags egenskaper som spesielt trengs i DS :

- Bygging av et parti for vanlige folk. Den raske utviklinga i distriktsorganisasjonen de siste månedene viser at vi for alvor er i gang med å rekruttere medlemmer etter nye retningslinjer. Dette er ei utvikling som nå fortsette med full kraft. Den er også uttrykk for at vi har oppnådd resultater i arbeidet med å rydde ut krigs-kommunistisk stil som hersket i organisasjonen for ikke lang tid siden. Samtidig fins her opplagt fare for tilbakefall til en stil som gjør partimedlemsskap vanskelig for folk med vanlige folks forpliktelser og problemer.

- Derfor trenger DS folk med en god sans for det nye i vår arbeidsstil, folk med god forstand på parti for vanlig folk.

- Utbygging av partiets innflytelse i masseorganisasjonene. Visst har vi her oppnådd resultater. Men fortsatt er partiet alt for dårlig knytta sammen med massenes egne organisasjoner. Arbeidet er i sin spede begynnelse. Dette gjør vår politiske innflytelse fortsatt liten.

- Vi trenger folk med solid erfaring fra arbeid i masseorganisasjoner spesielt innenfor fagforeninger.

- Befesting og styrking av DS ledelse på de ytre kampfeltene. DS har gjort stor framgang med å rette på sin gamle svakhet her. Det har denne våren begynt å etablere seg som ledende på de ytre linjene, i l.mai og valgarbeid, i diplomati med andre partier osv.

- For å følge opp trengs folk med godt grep om politikk og taktikk.

- 5 -

Dette er derfor kvalifikasjoner som vi nå legge spesiell vekt på i vurderinga av mulige kandidater. Samtidig skal vi sjølsagt ikke gi oss inn på å velge folk til DS underutvalg eller utelukkende velge spesialister. Det er naturligvis å ha noe i veien for at en dyktig kamerat som har hatt sitt arbeid f.eks. på kultursektoren, kan være en utmerkt organisasjonsmann eller politiker og et verdifullt tilskudd til DS.

Hvordan skal folk vurderes?

Vi ønsker vurdert et stort antall folk for å ha et breiast mulig materiale å gå ut fra. Nominasjonskomiteen vil seinere be om kadervurdering av en del folk. Folk skal derfor ikke i utgangspunktet kadervurderes med henblikk på DS.

Vi ønsker ei vurdering etter disse retningslinjene.

- Hva kvalifiserer kameraten til DS-medlemskap? Hva slags erfaring har han, hvilke sterke sider preger han (bruk gjerne helt konkrete eksempler)?

- Hva diskvalifiserer eventuelt kameraten? Har han f.eks alvorlige feil i retning illojalitet sånn at han ikke vil være til å stole på? Dette er ikke spørsmål om kameraten har feil - det har alle - men om han har så alvorlige feil at det er uforenlig med DS-medlemskap!

oo00oo

Kamerater!

Stiftelseslandsmøtet for partiet viste at vi fra starten av er landsonfattende. Landsmøtet var en forsamling av representanter fra alle fylker, samtidig som sikkerheten var bedre ivarettatt enn noen gang tidligere.

Det er klart at Landsmøtet dermed også måtte bli et ganske stort løft for oss økonomisk.

Landsmøtet vedtok at alle utlegg i forbindelse med møtet skulle fordelses på hele medlemsmassen. SKau har vedtatt en fordelingsnøkkel som innebærer at alle medlemmer i Oslo/Akershus blir å belaste med kr 20.00.

Disse pengene tar vi sikte på å få inn til vårt årsmøte. Vi oppfordrer derfor alle medlemmer til å ta med tjue kroner på partilagsmøtet i mai!

- 2 -

Det er en stor glede å kunne presentere denne boken om
partihistorien til alle som er interessert i
partiets historie og utvikling. Boken gir en
oversikt over partiets historie og utvikling
siden 1919, og er en viktig bidrag til
partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

Partiets historie og utvikling er en viktig del
av partiets historie og utvikling. Boken
gir en oversikt over partiets historie og
utvikling siden 1919, og er en viktig
bidrag til partiets historie og utvikling.

OM OPPGAVENE PÅ UNIVERSITETET.

Hvilke oppgaver har kommunistene på universitetet ? For å si noe om det, må vi ta utgangspunkt i særtrekkene ved denne arbeidsplassen:

Universitetet er en svær arbeidsplass, med ca. 3000 ansatte. I tillegg kommer så studentene. Blant de ansatte er det ulike grupper med temmelig forskjellig arbeidssituasjon og forskjellige tradisjoner. Disse gruppene kommer lett i motsetningsforhold til hverandre, og disse motsetningene spiller fienden bevisst på. Eksempel: Studentene har en sakalt velferdsorganisasjon som heter Studentsamskipnaden. Den driver bl.a. studentkantinene og studentbyene. Begge disse stedene har det vært sterk prisøkning. Studentene foreslo derfor at samskipnaden skulle vedta et underskuddsbudsjett, og slik tvinge staten til å betale mellomlegget, i stedet for å velte byrdene over på studentene. Sosialdemokratene prøvde å organisere en streik blant de ansatte i Samskipnaden mot dette forslaget, med den begrunnelsen at studentene satte arbeidsplassene deres i fare. Annet eksempel: Det er stadig nye framstøt for å få lukket flere institutter på universitetet. Studentene kjemper sjølsagt mot dette. Mange steder er imidlertid en god del av lærerne for lukking, fordi de tror de skal få bedre arbeidsforhold hvis det blir færre studenter. I virkeligheten er lukking som regel første skritt i en gjennomrasjonalisering av hele studiet, som gir økte arbeidsbyrder, også for lærerne.

Under slike forhold blir det viktig for kommunistene å kunne lede kampen blant alle gruppene på universitetet, og ikke minst samle den. Vi må arbeide både blant studenter og betjenter, kontordamer og lektorer. Med et godt arbeid i alle grupper kan vi hindre at de blir spilt ut mot hverandre, og i stedet få dem

til å kjempe sammen. For alle grupper rammes av de samme framstøtene. Når bevilgningene skjæres ned, fører det til dårligere arbeidsforhold og usikre arbeidsplasser både for det vitenskapelige og ikke-vitenskapelige personalet, og til dårligere undervisning for studentene. Vi har derfor felles interesser. Nå er det viktigere enn noensinne at de ulike gruppene innser dette, fordi angrepene på universitetet er uvanlig harde. Dette henger sammen med flere forhold: For det første har det en økonomisk bakgrunn: Monopolkapitalen trenger store mengder akademisk arbeidskraft, derfor er det nødvendig å rasjonalisere universitetsutdannelsen, gjøre den billigere. Hvert år kommer det nye, lure rasjonaliseringsforslag. Det siste på markedet er den såkalte lærerutdanningslova, som går inn for utdanning av lærere som kan litt om alt, men ingenting skikkelig.

Men angrepene har også en politisk bakgrunn: Kampen og bevegelsen på universitetet har hatt stor betydning som forløper for og inspirasjon til store folkelige kamper. En styrke ved den norske studentbevegelsen er at den, ikke minst på grunn av marxist-leninistenes lederskap, har knyttet seg så klart til arbeiderklassens kamp. Parolen "Enhet studenter - arbeidere" ble reist av marxist-leninistene, og er siden blitt fulgt opp på mange måter. Ikke minst viktig er det konkrete støttearbeidet til arbeidere i kamp som universitetene har drevet. Denne støtten har ofte fått dobbelt betydning fordi den har kommet fort, i en kritisk fase av kampen. Men den norske studentbevegelsens tilknytning til arbeiderklassens kamp gjør den sjølsagt dobbelt farlig for makthaverne. Det er ikke uten grunn når LO-organet Fri Fagbevegelse raser mot studentene. At de økonomiske angrepene på universitetet også har en politisk bakgrunn, så vi tydelig under statsbudsjett-debatten i -71, der DNA-representanten Rolf Fjellvær rettet de villøste beskyldninger

mot studentene.

Den politiske bakgrunnen for angrepene på universitetet har også en annen side: Universitetet er ikke bare en arbeidsplass, det er også en institusjon der det drives undervisning og forskning. Det er viktig for monopolkapitalen å ha kontroll over undervisningen og forskningen. Gjennom undervisningen kan de spre sin ideologi til tusenvis av studenter. Når det gjelder forskningen, er det viktig for monopolkapitalen at forskerne arbeider med problemer som makthaverne har interesse av å få løst, i stedet for å gå løs på problemer som: Hvordan virker forurensninga i fabrikkene på helsa til arbeiderne? Hvilke tiltak settes i verk for å splitte arbeidsfolk i kamp? Får skoleunger psykiske skader av konkurransepresset på skolen? Forskerne på universitetet er imidlertid blitt mer og mer interessert i den siste typen problemer. For å stoppe denne utviklinga, forsøker staten å få gjennomført et system der universitetet i detalj må beskrive de nekelte forskningsprosjektene før bevilgninger gis. Det åpner sjølsagt muligheten for utsiling av uønskete prosjekter, altså politisk kontroll over forskninga.

Kommunistenes oppgaver.

Hva betyr denne situasjonen for kommunistenes arbeid på universitetet? For det første at vi må føre an i en hard, defensiv kamp mot monopolkapitalens angrep, en kamp som samler de ulike gruppene på universitetet under en ledelse. Dette innebærer sjølsagt også at universitetslaget må ha medlemmer fra alle gruppene. Foreløpig har laget vårt vært dominert av studenter. Dette har gitt krigskommunismen gode vekstmuligheter, noe som igjen har vært ei alvorlig hindring for rekruttering av flere ansatte. Dette er vi nå i gang med å koorigere. På årsmötet vårt i februar ble det

valgt et styre med 50 % ansatte, og vi innretter nå vår rekrutteringspolitikk hovedsaklig på de ansatte. Aller svakest har vi stått når det gjelder de ikke-vitenskapelig ansatte. Her har vi også hatt en viss framgang i det siste, noe som bl.a. henger sammen med godt arbeid i NTL-avdelinga på universitetet. STAFØ-foreninga organiserer imidlertid flere av de ikke-vitenskapelig ansatte enn NTL, men arbeidet der har vi foreløpig ikke noe grep om.

At vi innretter rekrutteringsarbeidet vårt på de ansatte, betyr imidlertid ikke at vi ikke mener studentene er viktige. Tvert imot, det å lede studentbevegelsen er etter vår oppfatning en av universitetslagets aller viktigste oppgaver. Studentbevegelsen har som sgt spilt en viktig rolle i det progressive oppsvinget her i landet de siste åra. Ser vi på historia, og på andre land, finner vi at studentene, og ungdommen forøvrig, har vært en progressiv og revolusjonær kraft som vanskelig kan overvurderes. I Albania besto f.eks. 80 % av frigjøringshæren under krigen av ungdommer. Da stemmerett for alle borgere over 18 år ble innført etter frigjøringa, måtte de gjøre et unntak: Soldater i frigjøringshæren fikk stemmerett selv om de var under 18 år ! Vårt eget studentsamfunn er under marxist-leninistenes ledelse blitt et redskap for å kjempe fram progressive saker av betydning langt utover studentenes egne rekker. Men dette er for så vidt ikke noe nytt. Salig Björnstjerne Björnson ble i sin tid, under stor ståhei, valgt til formann i DNS på et program som vi kan sammenfatte slik: Enhet studenter - det arbeidende folket. I 30-åra var kampene mot den framvoksende fascismen mange og harde. Og en av de første offentlige oppfordringene til motstand mot de tyske okkupantene etter 9. april kom fra DNS' talerstol.

Det er av strategisk betydning for partiet å ha den politiske ledelsen av studentbevegelsen. Men denne ledelsen må kjempes

for. At studentene har en sterk progressiv tradisjon, betyr ikke at de automatisk kommer til oss. Ingen steder blomstrer alskens venstregrupperinger så frodig som på universitetet. Det er ingen tilfeldighet at KAG, MAG og hva de heter alle sammen i hovedsak er universitetsfenomener.

Nøkkelleddet når det gjelder ledelsen av studentbevegelsen er godt arbeid i Röd Ungdom. Her kan vi ikke skryte av å ha kommet så veldig langt. Som andre steder har forholdet vært preget av dårlig kontakt og for liten interesse for Röd Ungdoms problemer fra vår side. Vi har nå prioritert arbeid med Röd Ungdom svært høyt, og skal sette i gang tiltak for å bedre kontakten og sette oss inn i deres problemer.

Den skjerpa ideologiske kampen på universitetet stiller også store krav til partiets eksterne propaganda. Universitetslaget har i dette semesteret fått sin egen eksterne avis. Den har blitt et bra redskap når det gjelder å gjøre våre synspunkter kjent, ikke minst fordi den gjennom sin saklighet og allsidighet stikker behagelig av fra f.eks. SFs lokale organ, som bare inneholder hets mot oss.

Den tredje viktige oppgaven universitetslaget har, er arbeidet med fagene. For monopolkapitelen er det viktig å kunne drive ideologisk indoktrinering gjennom universitetsundervisninga. For oss er det viktig å kjempe mot denne indoktrineringa. Det betyr at kommunistene på universitetet ikke bare må være flinke politikere, men også marxistiske vitenskapsmenn og -kvinner. Faglige diskusjoner med medstudenter og kolleger, progressive seminarer og forelesninger er en viktig del av massearbeidet vårt og en viktig del av den ideologiske kampen. Utviklinga av den marxistiske vitenskapen er imidlertid ikke bare viktig for universitetet. Bevegelsen som helhet trenger kommunistiske intellektuelle, og en av universitetslagets oppgaver må være å fostre slike intellektuelle som kan bruke sin vitenskap i partiets og arbeiderklassens tjeneste.

